

Pikkujättiasennetta

Perniössä pelattiin pikkujättiä. En tiedä tarkkaan, paljonko joukkueita osallistui, mutta kartsalla ainakin taapersi yhtenään naperoita nyssyköineen. Katseltiin paikkoja ja käytiin kaupoilla ostelemassa mutusteltavaa. Ilmeistä päätellen otteluvoittojakin oli kertynyt.

Nuorison tapoja ja käyttäytymistä on paljon pohdittu. Vanhempien ote on lipsunut, eivätkä koulut enää kykene korjaamaan varhain vinksahaneita arvoja. Paljon on säilytetty yhdistysten vapaaehtoisten vetäjien harteille. On väitetty, että vasta vapaaajan harrastuksissa lapsille alkaa muotoutua aikuisen naisen ja miehen malli.

Vaaditaanko kohtuuttomia. Jaksavatko vetäjät ja valmentajat. Kuntien talouden tiukkuuden takia rahanjakoa liikunnalle on kiristetty, mikä ei ainakaan kannusta. Useimmat vetäjät kuitenkin jatkavat, koska valmentaminen on sittenkin niin mukavaa.

Lapset seuraavat valmentajan tai ohjaajan koukeroita. Sanoipa tai käskipä hän mitä vaan, hänen oma käyttäytymisensä lopulta ratkaisee. Teot ja eleet voittavat ja vaikuttavat.

Seurasin erään joukkueen touhuja keskustan kaupan edustalla. Poikia oli kymmenkunta. Jokaisella oli karkki- tai muropussi kädessään. Kaksi nuorehkoa miestä, arvatenkin valmentajia, seisokeli joukon keskellä ja osallistui aivan luonnollisesti poikien menoon. Hekin kuuluivat joukkueeseen. Oli pientä normaalia nahistelua ja töniskelyä. Kukin halusi jossain suhteessa olla edellä muita.

Ilmeisesti joku pojista heitti karkkipaperin maahan. Syntyi vähän kovempaa keskustelua ja väittelyä. Maassa lojui kyllä jo ennestäänkin kaikenlaista roinaa.

Yhtäkkiä toinen valmentajista huusi kovaa: ”Jukulauta jos joku vielä heittää, niin sitten siivotaan.”

Joku tietysti heitti.

Nuori valmentaja määräsi päättäväisesti, että nyt joka iikka ottaa maasta vähintään kaksi roskaa ja vie pönttöön. Joka iikka todella alkoi nyppiä. Kukaan ei hangannut vastaan. Valmentaja pyysi vielä Jannea varmistamaan, että pönttö todella on roskis eikä hiekkasäiliö. Janne katsoi, ja roskis se oli.

Nyppiminen ei jäänyt kahteen roskaan, vaan pojat keräsivät myös perniöläisten hulttioiden jätökset. Kaupan pihasta tuli siistimpi kuin koskaan. Vähitellen joukkue alkoi löntystellä hallin suuntaan. Pojat pyöriskelivät valmentajiensa ympärillä. Heidän asemansa oli kiistaton. Arvostus näkyi pojista.

Oli kiva katsella pikkujättien touhua. Hyvä koris!

pajen